

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 29

25 Φεβρουαρίου 2010

Το παρόν ΦΕΚ επανεκτυπώθηκε λόγω παράλειψης.

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3826

Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους επί του εισοδήματος και κεφαλαίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους επί του εισοδήματος και κεφαλαίου, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 16 Φεβρουαρίου 2009, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

Σύμβαση

μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους επί του εισοδήματος και κεφαλαίου.

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν επιθυμώντας να συνάψουν Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους επί του εισοδήματος και κεφαλαίου, συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Κεφάλαιο I

Πεδίο Εφαρμογής της Σύμβασης

Άρθρο 1

Πρόσωπα επί των οποίων εφαρμόζεται η Σύμβαση.

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στα πρόσωπα, τα οποία είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2

Φόροι που καλύπτονται

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή των πολιτικών του υποδιαιρέσεων ή των τοπικών αρχών του, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο επιβάλλονται.

2. Φόροι εισοδήματος και φόροι κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, στο συνολικό κεφάλαιο ή σε στοιχεία του εισοδήματος ή του κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση Κινητής ή ακίνητης περιουσίας καθώς και φόρων επί της υπεραξίας κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι, επί των οποίων εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση είναι ειδικότερα:

α) Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας:

i) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου φυσικών προσώπων,

ii) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου νομικών προσώπων, (στο εξής αποκαλούμενος ως «ελληνικός φόρος»).

β) Στην περίπτωση του Αζερμπαϊτζάν:

i) ο φόρος επί των κερδών των νομικών προσώπων,

ii) ο φόρος εισοδήματος των φυσικών προσώπων,

iii) ο φόρος επί της περιουσίας,

(στο εξής αποκαλούμενος ως «φόρος του Αζερμπαϊτζάν»).

4. Η Σύμβαση αυτή εφαρμόζεται επίσης σε οποιουσδήποτε ταυτόσημους ή ουσιωδώς παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας Σύμβασης επιπρόσθετα ή σε αντικατάσταση των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών γνωστοποιούν η μία στην άλλη οποιεσδήποτε ουσιώδεις μεταβολές έχουν επέλθει στην αντίστοιχη φορολογική νομοθεσία τους.

Κεφάλαιο II

Ορισμοί

Άρθρο 3

Γενικοί ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εκτός αν το κείμενο ορίζει διαφορετικά:

α) ο όρος «Έδαφος», δηλώνει αντίστοιχα το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας ή το έδαφος της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν, όπως το κείμενο απαιτεί,

β) οι όροι «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» σημαίνει τη Ελληνική Δημοκρατία ή την Δημοκρατία του Αζερμπαϊτζάν, όπως ορίζει το κείμενο.

γ) ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μια εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων.

δ) ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μια εταιρεία κεφαλαιουχικού χαρακτήρα.

ε) οι όροι «επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» δηλώνουν αντίστοιχα την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

στ) ο όρος, διεθνείς μεταφορές, σημαίνει οποιοδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός εάν το πλοίο ή το αεροσκάφος, εκτελεί δρομολόγια αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

ζ) ο όρος, υπήκοος, σημαίνει:

i) οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο το οποίο κατέχει την υπηκοότητα ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη.

ii) οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, προσωπική εταιρεία ή ένωση που αποκτά τη νομική της υπόσταση από τους ισχύοντες νόμους σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη.

η) ο όρος, αρμόδια αρχή, σημαίνει:

i) στην Ελληνική Δημοκρατία, τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του, και

ii) στο Αζερμπαϊτζάν τον Υπουργό Οικονομίας και τον Υπουργό των Φόρων.

2. Όσον αφορά την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης οποτεδήποτε, από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάθε όρος που δεν καθορίζεται σε αυτή έχει, εκτός αν ορίζει διαφορετικά το κείμενο, την έννοια που έχει κατά τη στιγμή της εφαρμογής, σύμφωνα με την νομοθεσία αυτού του Κράτους σχετικά με τους φόρους που αποτελούν το αντικείμενο της Σύμβασης, οποιαδήποτε έννοια αποδίδεται σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία αυτού του Κράτους, υπερισχύει εκείνης της εννοίας, που αποδίδεται σε αυτό τον όρο, σύμφωνα με άλλους νόμους του Κράτους αυτού.

Άρθρο 4 Κάτοικος

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» δηλώνει οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού, είναι υπόχρεο φορολογίας σε αυτό λόγω της κατοικίας του, τόπου διαμονής του, τόπου εγγραφής του, τόπου διοίκησης των δραστηριοτήτων του ή οποιουδήποτε άλλου κριτηρίου παρόμοιας φύσης, και επίσης περιλαμβάνει αυτό το Κράτος και οποιαδήποτε διοικητική - γεωγραφική υποδιάρθρωση ή τοπική αρχή αυτού. Αυτός, ο όρος, όμως δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που υπόκειται σε φορολογία στο Κράτος αυτό όσον αφορά σε εισόδημα από πηγές αυτού του Κράτους ή κεφάλαιο που βρίσκεται σε αυτό.

2. Εάν εξαιτίας των διατάξεων της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η νομική του κατάσταση καθορίζεται ως εξής:

α) θεωρείται ότι είναι αποκλειστικά κάτοικος του Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία. Εάν αυτός διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων),

β) αν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να καθοριστεί ή αν δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος μόνον του Κράτους όπου έχει την συνήθη διαμονή του.

γ) αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος μόνον του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος.

δ) αν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά τότε οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαίο διακανονισμό.

3. Εάν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο, εκτός από φυσικό πρόσωπο, είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται αποκλειστικά κάτοικος του Κράτους, στο οποίο έχει καταχωρηθεί και βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησής του. Εάν ο τόπος καταγραφής και ο τόπος άσκησης πραγματικής διοίκησης δεν είναι το ίδιο Συμβαλλόμενο Κράτος, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

Άρθρο 5 Μόνιμη εγκατάσταση

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει ένα καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου διεξάγονται οι εργασίες της επιχείρησης εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει κυρίως:

α) έδρα διοίκησης,

β) υποκατάστημα,

γ) γραφείο,

δ) εργοστάσιο,

ε) εργαστήριο,

στ) εγκατάσταση ή υποδομή ή σκάφος ή οποιοδήποτε άλλο μέρος το οποίο χρησιμοποιείται για την εξερεύνηση των φυσικών πόρων,

ζ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιονδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων.

3. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» θεωρείται επίσης ότι περιλαμβάνει:

α) ένα εργοτάξιο, ή έργο κατασκευής, ή συναρμολόγησης ή εγκατάστασης ή δραστηριότητες επιβλεψής συνδεόμενες με αυτά, αλλά μόνο όταν τέτοιο εργοτάξιο ή έργο κατασκευής ή δραστηριότητες διαρκούν για περισσότερους από εννέα (9) μήνες,

β) την παροχή υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των συμβουλευτικών υπηρεσιών, από μία επιχείρηση μέσω υπαλλήλων ή άλλου προσωπικού που απασχολείται από την επιχείρηση για το σκοπό αυτό, αλλά μόνο εφόσον

οι δραστηριότητες αυτής της φύσης διαρκούν (για το ίδιο ή συνδεδεμένο έργο), εντός της χώρας για περίοδο ή περιόδους που υπερβαίνουν αθροιστικά τους έξι (6) μήνες σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη (12) περίοδο.

4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» δεν θεωρείται ότι περιλαμβάνει:

α) την χρήση διευκολύνσεων αποκλειστικά για το σκοπό της αποθήκευσης ή έκθεσης αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,

β) την διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά για το σκοπό της αποθήκευσης ή έκθεσης,

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση, αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση,

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων ή την συλλογή πληροφοριών για την επιχείρηση,

ε) την διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση εκ μέρους της επιχείρησης, οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα,

στ) την διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση ενός συνδυασμού δραστηριοτήτων από τις αναφερόμενες στις υποπαραγράφους από α) έως ε), υπό την προϋπόθεση ότι η συνολική δραστηριότητα στον εν λόγω καθορισμένο τόπο που προκύπτει από αυτόν τον συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα,

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 όταν ένα πρόσωπο - εκτός από ανεξάρτητο πρόσωπο για τον οποίο έχει εφαρμογή η παράγραφος 7 - ενεργεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για λογαριασμό μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους αυτή η επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο πρώτο μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος αναφορικά με οποιαδήποτε δραστηριότητες τις οποίες τό πρόσωπο αυτό αναλαμβάνει για την επιχείρηση, εάν ένα τέτοιο πρόσωπο:

α) έχει εξουσιοδότηση και ενεργεί συστηματικά βάσει αυτής να καταρτίζει συμβόλαια στο όνομα της επιχείρησης, εκτός εάν οι δραστηριότητες του προσώπου αυτού περιορίζονται σε αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 4, οι οποίες, αν ασκούνται μέσω ενός σταθερού τόπου εργασιών, δεν καθιστούν αυτό το σταθερό τόπο εργασιών μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου, ή

β) είναι εξουσιοδοτημένο να διαπραγματεύεται όλα τα στοιχεία και τις λεπτομέρειες ενός συμβολαίου, με τρόπο που δεσμεύει την επιχείρηση, μπορεί να ειπωθεί ότι ασκεί αυτή την εξουσία στο Συμβαλλόμενο Κράτος, ακόμη και αν το συμβόλαιο υπογράφεται από άλλο πρόσωπο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο εδράζεται η επιχείρηση,

γ) δεν έχει τέτοια εξουσιοδότηση αλλά συστηματικά διατηρεί στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος απόθεμα αγαθών ή εμπορευμάτων από τα οποία κανονικά διενεργεί παραδόσεις αγαθών ή εμπορευμάτων για λογαριασμό της επιχείρησης.

6. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του άρθρου, μια ασφαλιστική εταιρεία ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, εξαιρουμένης της αντασφάλισης, θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, εάν εισπράττει ασφάλιστρα στο έδαφος αυτού του άλλου Κράτους ή ασφαλίζει κινδύνους σε αυτό μέσω ενός προσώπου, το οποίο δεν είναι ανεξάρτητος πράκτορας για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 7.

7. Μια επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνον επειδή διεξάγει εργασίες σε αυτό το Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητά τους.

8. Το γεγονός ότι μια εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή που διεξάγει εργασίες σε αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλον τρόπο) αυτό και μόνο δεν καθιστά την μία από τις δύο εταιρείες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Κεφάλαιο III

Φορολογία Εισοδήματος

Άρθρο 6

Εισόδημα από ακίνητη περιουσία

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (περιλαμβανομένου του εισοδήματος από γεωργία ή δασοκομία) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» έχει την έννοια που ορίζεται από την νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω περιουσία. Ο όρος σε κάθε περίπτωση περιλαμβάνει περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, τα ζώα και τον εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και τη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του γενικού δικαίου για την έγγαιο ιδιοκτησία, επικαρπία ακίνητης περιουσίας και δικαιώματα τα οποία παρέχουν μεταβλητές ή σταθερές προσόδους ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση ή για το δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, βάρκες και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται σε εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής χρήση ακίνητης περιουσίας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης και για εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και για το εισόδημα από ακίνητη περιουσία η οποία χρησιμοποιείται για την παροχή ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7

Κέρδη επιχειρήσεων

1. Τα κέρδη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που

εδράζεται σε αυτό. Εάν η επιχείρηση διεξάγει ή διεξήγαγε εργασίες ως ανωτέρω τότε τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Κράτος, άλλα μονό ως προς το τμήμα αυτών που αποδίδεται σε αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση.

2. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3, εάν μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, τότε σε καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη αποδίδονται στην μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη τα οποία εκτιμάται ότι θα πραγματοποιούσε, εάν αυτή ήταν μια ξεχωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση που εμπλέκεται με τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που συναλλάσσεται εντελώς ανεξάρτητα με την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατά τον προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης, αναγνωρίζονται προς έκπτωση δαπάνες που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων υψηλόβαθμων στελεχών και γενικών διοικητικών εξόδων που προκύπτουν είτε στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.

4. Εφόσον συνηθίζεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος τα κέρδη που αποδίδονται σε μία μόνιμη εγκατάσταση να καθορίζονται με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματα της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν καθόλου το Κράτος αυτό να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη με αυτόν τον καταμερισμό, όπως συνηθίζεται. Παρόλα αυτά, όμως η υιοθετηθείσα μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να συμφωνεί με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν άρθρο.

5. Για τους σκοπούς των ανωτέρω παραγράφων, τα κέρδη που αποδίδονται στην μόνιμη εγκατάσταση προσδιορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε έτος, εκτός εάν υπάρχει ικανός και επαρκής λόγος για το αντίθετο.

6. Στις περιπτώσεις που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος, για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία σε άλλα άρθρα της παρούσας Συμφωνίας, τότε οι διατάξεις των άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 8

Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές

1. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές, φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο έχουν νηολογηθεί τα πλοία.

2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 1, κέρδη που αποκτά επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

3. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται επίσης στα κέρδη που πραγματοποιούνται από συμμετοχή σε «Pool», σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

Άρθρο 9

Συνδεόμενες επιχειρήσεις

1. Αν:

α) επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει, άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και σε καθεμιά από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις τους όροι οι οποίοι διαφέρουν από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη, τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από μια από τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω αυτών των όρων, δεν έχουν πραγματοποιηθεί, μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στα κέρδη αυτή της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Αν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης αυτού του Κράτους - και φορολογεί ανάλογα - κέρδη για τα οποία μια επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Κράτος και τα περιληφθέντα κατ' αυτόν τον τρόπο κέρδη είναι κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση του πρώτου μνημονευθέντος Κράτους, αν οι όροι που έχουν τεθεί μεταξύ των δύο επιχειρήσεων είναι οι ίδιοι με εκείνους που θα ετίθεντο μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος, προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του φόρου που έχει επιβληθεί μέσα σε αυτό το Κράτος, επί εκείνων των κερδών. Κατά τον προσδιορισμό μιας τέτοιας αναπροσαρμογής πρέπει να ληφθούν υπόψη οι λοιπές διατάξεις αυτής της Συμφωνίας και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών συμβουλευόμαστε η μία την άλλη αν κριθεί απαραίτητο.

Άρθρο 10

Μερίσματα

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εν τούτοις όμως, τα μερίσματα αυτά μπορούν επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρεία που κατάβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, αλλά αν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται με αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 8% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων.

Η παράγραφος αυτή δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρείας σε ότι αφορά τα κέρδη από τα οποία πληρώνονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα», όπως χρησιμοποιείται σε αυτό το άρθρο, σημαίνει το εισόδημα από μετοχές, μετοχές «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», μετοχές μεταλλείων, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη τα οποία δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς και το εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα, το οποίο έχει την ίδια φορολογική μετα-

χείριση, όπως το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους του οποίου η εταιρεία που διενεργεί τη διανομή είναι κάτοικος.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης, που εδράζεται σε αυτό, ή παρέχει ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες στο άλλο Κράτος μέσω μιας καθορισμένης βάσης που βρίσκεται σε αυτό και η συμμετοχή (holding), σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτή την περίπτωση έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 7 και 14 ανάλογα με την περίπτωση.

5. Αν μια εταιρεία, που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το άλλο αυτό Κράτος δύναται να μην επιβάλλει φόρο επί των μερισμάτων που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός εάν τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού Κράτους ή εάν η συμμετοχή (holding), για λογαριασμό της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με μια μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε φόρο επί αδιανέμητων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11 Τόκοι

1. Τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Μπορούν, όμως αυτοί οι τόκοι να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά εάν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 8% του ακαθάριστου ποσού των τόκων.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2, τόκος που προκύπτει:

α) στην Ελληνική Δημοκρατία και πληρώνεται στην Κυβέρνηση της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν εξαιρείται του ελληνικού φόρου,

β) στη Δημοκρατία του Αζερμπαϊτζάν και πληρώνεται στην Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας, εξαιρείται του αζερικού φόρου,

4. Ο όρος «τόκος», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει εισόδημα» από απαιτήσεις από χρέη οποιασδήποτε μορφής, ανεξάρτητα αν οι απαιτήσεις αυτές ασφαρίζονται ή όχι με υποθήκη, ή παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, και ειδικότερα, εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομόλογα και ομολογίες περιλαμβανομένων των δώρων, (premiums), και βραβείων που συνεπάγονται τα παραπάνω χρεόγραφα, ομόλογα και ομολογίες. Προ-

σαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής δεν θεωρούνται τόκοι για τους σκοπούς του Άρθρου αυτού.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό, ή παρέχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που υφίσταται σε αυτό και η απαίτηση του χρέους, σε σχέση με την οποία καταβάλλεται ο τόκος, συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτή την περίπτωση, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 7 ή 14 ανάλογα με την περίπτωση.

6. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, όταν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Εάν όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, ανεξάρτητα αν αυτό είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλεται ο τόκος και αυτός ο τόκος επιβαρύνει αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε αυτός ο τόκος θεωρείται ότι προκύπτει στο Κράτος που υφίσταται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

7. Σε περίπτωση, που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του πραγματικού δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της απαίτησης από το χρέος για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο μπορεί να είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντα και του πραγματικού δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο αναφερθέν ποσό. Σε αυτή την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών παραμένει φορολογητέο σύμφωνα με τους νόμους εκάστου καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσα Συμφωνίας.

Άρθρο 12 Δικαιώματα

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εν τούτοις τέτοια δικαιώματα μπορούν επίσης να φορολογηθούν στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 8% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων.

3. Ο όρος «δικαιώματα», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα, για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών και ταινιών ή μαγνητοταινιών ή δίσκων αναπαραγωγής για

ηλιοοπτικές ή ραδιοφωνικές εκπομπές, οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που εδράζεται σε αυτό ή παρέχει στο άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό το Κράτος και το δικαίωμα ή η περιουσία, σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα, συνδέεται ουσιαστικά με αυτή την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτή την περίπτωση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Δικαιώματα θεωρείται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Εάν όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα από το αν είναι κάτοικος ή όχι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα δικαιώματα αυτά, θεωρείται ότι προκύπτουν στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση, που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβανομένων υπόψη της χρήσης, του δικαιώματος χρήσης ή των πληροφοριών για τις οποίες αυτά καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο μπορεί να είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονεύμενο ποσό. Σε αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών παραμένει φορολογητέο σύμφωνα με την νομοθεσία εκάστου Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 13

Ωφέλεια από κεφάλαιο

1. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους λόγω της εκποίησης ακινήτου περιουσίας, όπως καθορίζεται στο Άρθρο 6, και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους λόγω της εκποίησης μετοχών ή άλλων εταιρικών δικαιωμάτων σε μία εταιρεία, της οποίας το 50% ή περισσότερο των περιουσιακών της στοιχείων, άμεσα ή έμμεσα αποτελούνται από ακίνητη περιουσία που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

3. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας, που αποτελεί μέρος της επιχειρηματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που διατηρεί μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο κράτος για τον σκοπό της παροχής μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή μιας τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

4. Ωφέλεια που αποκτάται από μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους λόγω της εκποίησης πλοίων ή αεροσκαφών, που εκτελούν διεθνείς μεταφορές, ή εκποίησης κινητής περιουσίας, που συνδέεται με τη λειτουργία αυτών των πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8 της Συμφωνίας αυτής.

4. Ωφέλεια λόγω της εκποίησης οποιασδήποτε περιουσίας εκτός από εκείνη που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2, 3 και 4 φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου ο εκποιών είναι κάτοικος.

Άρθρο 14

Μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους λόγω παροχής επαγγελματικών υπηρεσιών ή άλλων ανεξάρτητων δραστηριοτήτων φορολογείται μόνο σε αυτό το Κράτος, εκτός των παρακάτω περιπτώσεων, για τις οποίες τέτοιο εισόδημα μπορεί επίσης να φορολογηθεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος:

α) εάν ο κάτοικος αυτός διατηρεί κατά συνήθη τρόπο καθορισμένη βάση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος με σκοπό την άσκηση των δραστηριοτήτων του. Σε αυτή την περίπτωση μόνο το εισόδημα που αποδίδεται σε αυτήν την καθορισμένη βάση μπορεί να φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, ή

β) εάν ο κάτοικος αυτός είναι παρών στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που ισούνται ή υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο, η οποία αρχίζει ή τελειώνει στο οικείο οικονομικό έτος. Σε αυτήν την περίπτωση μπορεί να φορολογηθεί μόνο το εισόδημα που αποκτάται από την άσκηση αυτών των δραστηριοτήτων σε αυτό το άλλο Κράτος,

2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες», περιλαμβάνει ειδικότερα μη εξαρτημένες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, όπως επίσης και μη εξαρτημένες δραστηριότητες των ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοιπόρων, λογιστών και ελεγκτών.

Άρθρο 15

ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18 και 19, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που αποκτά κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης φορολογούνται μόνο

σ' αυτό το Κράτος εκτός αν η απασχόληση ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Εάν η απασχόληση ασκείται με αυτό τον τρόπο, η αμοιβή που αποκτάται από αυτή μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Ανεξαρτήτως των διατάξεων της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος εάν:

α) ο δικαιούχος είναι παρών στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 (εκατόν ογδόντα τρεις), μέρες σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο η οποία αρχίζει ή τελειώνει στο οικείο οικονομικό έτος και

β) η αμοιβή καταβάλλεται από, ή για λογαριασμό, εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους, και

γ) η αμοιβή δεν επιβαρύνει την μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που διατηρεί ο εργοδότης στο άλλο Κράτος.

Ανεξαρτήτως των προηγούμενων διατάξεων αυτού του Άρθρου, αμοιβή που αποκτάται αντί απασχόλησης που παρέχεται επί πλοίου ή αεροσκάφους μιας επιχείρησης συμβαλλόμενου Κράτους, που δραστηριοποιείται σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την μετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους, σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

Άρθρο 16 ΑΜΟΙΒΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ

Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους υπό την ιδιότητά του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου ή επιβλέπωντος Συμβουλίου ή άλλου παρόμοιου οργάνου μιας εταιρείας, που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 17 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΕΣ

1. Ανεξαρτήτως των διατάξεων των άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας σε θέατρο, κινηματογράφο, βαριετέ, ή καλλιτέχνης ραδιοφώνου ή τηλεόρασης, ή ως μουσικός ή ως αθλητής, λόγω της άσκησης αυτών των προσωπικών δραστηριοτήτων του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εάν το εισόδημα που προέρχεται από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων από πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή από αθλητή, υπό την ιδιότητα αυτή, δεν περιέρχεται στο ίδιο το πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή αλλά σε άλλο πρόσωπο, αυτό το εισόδημα μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14, και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

3. Ανεξαρτήτως των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2, εισόδημα που αποκτάται από δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι οποίες εκτελούνται στα πλαίσια καλλιτεχνικής συμφωνίας ή συμφωνίας μεταξύ

των Συμβαλλόμενων Κρατών εξαιρείται από το φόρο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο πραγματοποιούνται οι δραστηριότητες, υπό την προϋπόθεση ότι η επίσκεψη σε αυτό το Κράτος χρηματοδοτείται ολοκληρωτικά ή κατά ένα μεγάλο μέρος από κρατικά κεφάλαια του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή μιας διοικητικής - γεωγραφικής υποδιαίρεσης ή τοπικής αρχής αυτού.

Άρθρο 18 ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του Άρθρου 19, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές, που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι προηγούμενης απασχόλησης του, μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το Κράτος.

Άρθρο 19 ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

1. α) Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές, εκτός από την σύνταξη, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μια διοικητική - γεωγραφική υποδιαίρεση ή μια τοπική αρχή αυτού σ' ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρεσχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή την υποδιαίρεσή του ή την τοπική του αρχή, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

β) Εν τούτοις, τέτοιοι μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, εφόσον οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα στο Κράτος αυτό και το φυσικό πρόσωπο, ως κάτοικος αυτού του άλλου Κράτους:

ι) είναι υπήκοος αυτού του άλλου Κράτους ή
ιι) δεν έγινε κάτοικος αυτού του Κράτους αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό παροχής των υπηρεσιών.

2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή από διοικητική - γεωγραφική υποδιαίρεσή του ή μια τοπική αρχή του ή από επενδυτικά ταμεία που συστάθηκαν σε αυτό προς ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρεσχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή προς μια πολιτική υποδιαίρεση αυτού ή προς μια τοπική αρχή αυτού, φορολογείται μόνο σε αυτό το Κράτος.

β) Ωστόσο η σύνταξη αυτή, φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, εάν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και υπήκοος του Κράτους αυτού.

3. Οι διατάξεις των Άρθρων 15, 16 και 18 εφαρμόζονται σε μισθούς, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές και σε συντάξεις, έναντι υπηρεσιών που συνδέονται με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μια πολιτική υποδιαίρεση αυτού ή μια τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20 Σπουδαστές

Χρηματικά ποσά, τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος, ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν τη μετάβασή του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησής του, λαμβάνει για το σκοπό της συντήρησης, εκπαίδευσης ή εξάσκησής του, δεν φορολογούνται σε αυτό το Κράτος, με την προϋπόθεση ότι τα χρηματικά αυτά ποσά προκύπτουν από πηγές που βρίσκονται εκτός αυτού του Κράτους.

Άρθρο 21
ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

1. Στοιχεία εισοδήματος κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, η φορολογική μεταχείριση των οποίων δεν ρυθμίζεται στα προηγούμενα Άρθρα αυτής της Συμφωνίας, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν έχουν εφαρμογή σε εισόδημα, διάφορο του εισοδήματος από ακίνητη περιουσία, όπως ορίζεται στη παράγραφο 2 του Άρθρου 6, εάν ο δικαιούχος αυτού του εισοδήματος, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχειρηματική δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που εδράζεται σ' αυτό ή ασκεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ανεξάρτητες υπηρεσίες από μια καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με τα οποία καταβάλλεται το εισόδημα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένα με μια τέτοια μόνιμη εγκατάσταση ή μια τέτοια καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

3. Ανεξαρτήτως των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2, εισόδημα με τη μορφή κερδών από χαρτοπαιξία και τυχερά παιχνίδια, που προκύπτει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογηθεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Άρθρο 22
Κεφάλαιο

1. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από ακίνητη περιουσία όπως αναφέρεται στο Άρθρο 6, το οποίο ανήκει σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από κινητή περιουσία που αποτελεί τμήμα της επιχειρηματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης, την οποία μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή από κινητή περιουσία συνδεδεμένη με σταθερή βάση την οποία διαθέτει κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, για το σκοπό της άσκησης ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, μπορεί να φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Κράτος.

3. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από πλοία ή αεροσκάφη επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους που λειτουργούν σε διεθνείς μεταφορές ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο τα κέρδη από την λειτουργία των ανωτέρω αναφερθέντων πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8.

4. Όλα τα άλλα στοιχεία του κεφαλαίου κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V
ΜΕΘΟΔΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Άρθρο 23

Μέθοδοι για την αποφυγή της διπλής φορολογίας

1. Εάν κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αποκτά εισόδημα ή κατέχει κεφάλαιο το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το πρώτο μνημονευόμενο Κράτος παραχωρεί:

α) ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος του εν λόγω κατοίκου, ποσό ίσο με το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος,

β) ως έκπτωση από το φόρο κεφαλαίου αυτού του κατοίκου ποσό ίσο με το φόρο κεφαλαίου που καταβλήθηκε στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Μια τέτοια έκπτωση, σε καμία περίπτωση, δεν μπορεί να υπερβαίνει, το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, όπως υπολογίστηκε προτού δοθεί η έκπτωση, η οποία αντιστοιχεί, σε εισόδημα ή σε κεφάλαιο το οποίο μπορεί να φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, ανάλογα με την περίπτωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI
ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24

Μη διακριτική μεταχείριση

1. Οι υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή επιβάρυνση, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία ή τις σχετικές επιβαρύνσεις, στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν, οι υπήκοοι του άλλου αυτού Κράτους, κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ειδικότερα αναφορικά με την κατοικία. Η διάταξη αυτή, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 1, έχει εφαρμογή επίσης σε πρόσωπα που δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

2. Πρόσωπα άνευ υπηκοότητας που είναι κάτοικοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται, σε κανένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή επιβάρυνση, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερη επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές με αυτή επιβαρύνσεις στις οποίες υπόκειται ή μπορεί να υπαχθεί ο υπήκοος του εν λόγω Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ειδικότερα σε σχέση με τη κατοικία.

3. Η φορολογία που επιβάλλεται σε μόνιμη εγκατάσταση, την οποία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δεν είναι λιγότερο ευνοϊκή στο άλλο αυτό Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις του άλλου αυτού Κράτους που επιδίδονται στις ίδιες δραστηριότητες. Η παρούσα διάταξη δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιοσδήποτε προσωπικές εκπώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

4. Εξαιρουμένων των περιπτώσεων, κατά τις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, της παραγράφου 6 του Άρθρου 11, ή της παραγράφου 6 του Άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές, που καταβάλλονται από επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό τον προσδιορισμό των φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχείρησης, εκπίπτουν με τους ίδιους όρους ως αν είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους. Παρομοίως οποιεσδήποτε οφειλές μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για το σκοπό του υπολογισμού του φορολογητέου κεφαλαίου μιας τέτοιας επιχείρησης, αναγνωρίζονται ως έκπτωση με τους ίδιους όρους, ως να είχαν συναφθεί με κάτοικο του πρώτου μνημονευθέντος κράτους.

5. Επιχειρήσεις του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιο εν όλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υποβάλλονται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτήν επιβάρυνση, η οποία είναι διαφορετική ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις στις οποίες υποβάλλονται ή μπορούν να υποβληθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις, του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε φόρους κάθε είδους και μορφής ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 2.

Άρθρο 25

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

1. Οσάκις ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να φέρει την υπόθεση του ενώπιον της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, αν εφαρμόζεται γι' αυτό το πρόσωπο η παράγραφος 1 του Άρθρου 24, ενώπιον της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η υπόθεση αυτή πρέπει να τεθεί υπόψη μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης η οποία έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, αν η ένσταση θεωρηθεί απ' αυτήν ως βάσιμη και η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τις προθεσμίες που ορίζονται στην εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλομένων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης. Μπορούν

επίσης να διαβουλεύονται με σκοπό την αποφυγή της διπλής φορολογίας σε περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από τη Σύμβαση.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας, μέσω μικτής επιτροπής που αποτελείται από τους ίδιους ή τους εκπροσώπους τους με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο 26

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης ή των εσωτερικών νομοθεσιών που αφορούν φόρους κάθε είδους και περιγραφής που επιβάλλονται για λογαριασμό των Συμβαλλομένων Κρατών, ή των διοικητικών - γεωγραφικών τους υποδιαίρεσεων ή τοπικών αρχών αυτών, στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από τα Άρθρα 1 και 2. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων), που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που αναφέρονται στην πρώτη πρόταση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα διαφορετικά της νομοθεσίας και της διοικητικής πρακτικής αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν να αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή διαδικασία παραγωγής ή πληροφορία, η αποκάλυψη της οποίας θα ήταν αντίθετη με κανόνα δημόσιας τάξης (ordre public).

Άρθρο 27

Συνδρομή στην είσπραξη

1 Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν να παρέχουν βοήθεια το ένα στο άλλο κατά την είσπραξη των φορολογικών απαιτήσεων. Η βοήθεια αυτή δεν περιορίζεται από τα Άρθρα 1 και 2. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να διευθετούν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του Άρθρου.

2. Ο όρος «φορολογική απαίτηση», όπως χρησιμοποιείται σε αυτό το Άρθρο σημαίνει χρηματικό ποσό με τη μορφή φόρου κάθε είδους και περιγραφής που επιβάλλεται για λογαριασμό των Συμβαλλομένων Κρατών, ή των διοικητικών-γεωγραφικών υποδιαιρέσεων τους ή των τοπικών αρχών, στο βαθμό που η φορολογία τους δεν είναι αντίθετη με την παρούσα Σύμβαση ή με οποιοδήποτε άλλο όργανο στο οποίο τα Συμβαλλόμενα Κράτη είναι μέλη, καθώς επίσης τόκο, διοικητικές ποινές και εξόδα εισπραξης ή εξόδα συντηρητικών μέτρων που σχετίζονται με τέτοια ποσά.

3. Όταν μία φορολογική απαίτηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, που επιβάλλεται κατ' εφαρμογή των νόμων αυτού του Κράτους, απευθύνεται σε ένα πρόσωπο, το οποίο, τη δεδομένη χρονική στιγμή, δεν δύναται σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού, να εμποδίσει την εισπραξη του, αυτή η φορολογική απαίτηση, μετά από αίτηση της αρμόδιας αρχής αυτού του Κράτους, γίνεται αποδεκτή για τους σκοπούς της εισπραξης από την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. Αυτή η φορολογική απαίτηση εισπράττεται από αυτό το άλλο Κράτος σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του που εφαρμόζονται για την επιβολή και την εισπραξη των δικών του φόρων όπως ακριβώς η φορολογική απαίτηση να ήταν φορολογική απαίτηση αυτού του άλλου Κράτους.

4. Όταν μια φορολογική απαίτηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους είναι έσοδο για λογαριασμό του οποίου αυτό το Κράτος μπορεί, σύμφωνα με τη νομοθεσία του, να πάρει συντηρητικά μέτρα με σκοπό τη διασφάλιση της εισπραξης, για αυτή τη φορολογική απαίτηση είναι δυνατόν μετά από αίτηση της αρμόδιας αρχής αυτού του Κράτους, να ληφθούν συντηρητικά μέτρα από την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. Αυτό το άλλο Κράτος επιβάλλει συντηρητικά μέτρα για λογαριασμό αυτής της φορολογικής απαίτησης σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του, ως αυτή η φορολογική απαίτηση να ήταν φορολογική απαίτηση αυτού του άλλου Κράτους ακόμη και αν τη δεδομένη χρονική στιγμή, που εφαρμόζονται τέτοια μέτρα, η φορολογική απαίτηση δεν επιβάλλεται στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος ή ανήκει σε άτομο το οποίο έχει δικαίωμα να εμποδίσει την εισπραξη του.

5. Ανεξαρτήτως των διατάξεων των παραγράφων 3 και 4, μια φορολογική απαίτηση η οποία είναι αποδεκτή από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για τους σκοπούς των παραγράφων 3 και 4 δεν υπόκειται σε αυτό το Κράτος, στους χρονικούς περιορισμούς ή σε οποιεσδήποτε προτεραιότητες που εφαρμόζονται σε μία φορολογική απαίτηση, σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους λόγω της φύσης της. Επιπρόσθετα μία φορολογική απαίτηση που γίνεται αποδεκτή από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, για τους σκοπούς των παραγράφων 3 και 4, δεν μπορεί να έχει, σε αυτό το Κράτος, οποιαδήποτε προτεραιότητα εφαρμόζεται σε αυτή τη φορολογική απαίτηση σύμφωνα με τη νομοθεσία του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

6. Προσφυγές σχετικές με την ύπαρξη, την εγκυρότητα ή το μέγεθος μιας φορολογικής απαίτησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν είναι δυνατόν να εκδικάζονται από τα δικαστήρια ή τα διοικητικά όργανα του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

7. Όταν, σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή, μετά από αίτηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, σύμφωνα με τις

παραγράφους 3 και 4 και πριν το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εισπράξει και μεταβιβάσει τη σχετική φορολογική απαίτηση στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος, αυτή η απαίτηση παύει να υφίσταται:

α) στην περίπτωση αίτησης σύμφωνης με την παράγραφο 3, μια φορολογική απαίτηση του πρώτου μνημονευόμενου κράτους, η οποία εφαρμόζεται σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους και κατέχεται από πρόσωπο το οποίο, την δεδομένη χρονική στιγμή, δεν είναι δυνατόν σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, να εμποδίσει την εισπραξη, ή β) στη περίπτωση αίτησης σύμφωνης με την παράγραφο 4, μια φορολογική απαίτηση του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους για λογαριασμό της οποίας αυτό το Κράτος μπορεί, σύμφωνα με τη νομοθεσία του, να πάρει συντηρητικά μέτρα με σκοπό να διασφαλίσει την εισπραξη.

η αρμόδια αρχή του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους γνωστοποιεί έγκαιρα την αρμόδια αρχή του άλλου Κράτους σχετικά με αυτό το γεγονός, και κατά την επιλογή αυτού του άλλου Κράτους, το πρώτο μνημονευόμενο Κράτος είτε αναβάλλει ή αποσύρει την αίτησή του.

8. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις αυτού του Άρθρου δεν θεωρείται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα σε αντιδιαστολή με τη νομοθεσία και την διοικητική πρακτική αυτού του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

β) να λαμβάνει μέτρα, τα οποία θα ήταν αντίθετα με τον κανόνα δημόσιας τάξης (public order),

γ) να παρέχει βοήθεια, αν το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν έχει εφαρμόσει όλα τα λογικά μέτρα εισπραξης ή συντηρητικά μέτρα, όπως απαιτεί η περίπτωση, που είναι διαθέσιμα σύμφωνα με τη νομοθεσία του ή τη διοικητική του πρακτική,

δ) να παρέχει βοήθεια σε αυτές τις περιπτώσεις όπου προκύπτει δυσανάλογο βάρος στη διοίκηση σε σχέση με το ευεργέτημα που αποκτάται από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

Άρθρο 28

ΜΕΛΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Κανένα άρθρο αυτής της Σύμβασης δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των διπλωματικών ή των προξενικών αποστολών τα οποία προβλέπονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή από διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29

Θέση σε ισχύ

1. Καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη γνωστοποιούν, εγγράφως, το ένα στο άλλο, μέσω της διπλωματικής οδού, την ολοκλήρωση των απαιτούμενων διαδικασιών, σύμφωνα με την εσωτερική τους νομοθεσία.

2. Η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ κατά την ημερομηνία της παραλαβής της τελευταίας γνωστοποίησης και οι διατάξεις της έχουν εφαρμογή και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη:

α) σε σχέση με τους φόρους που παρακρατούνται στη πηγή, για λογαριασμό ποσών που πληρώθηκαν ή πιστώθηκαν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου

του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αυτό κατά το οποίο η Συμφωνία αυτή τέθηκε σε ισχύ και

β) σε σχέση με άλλους φόρους, για οικονομικά έτη που αρχίζουν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αυτό στο οποίο η Συμφωνία τέθηκε σε ισχύ.

Άρθρο 30
ΛΗΞΗ

Η Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος. Το καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση, επιδίδοντας έγγραφη καταγγελία μέσω της διπλωματικής οδού τουλάχιστον έξι μήνες πριν το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους που αρχίζει μετά το πέρας πέντε ετών από την ημερομηνία της θέσης σε ισχύ αυτής της Συμφωνίας. Σε αυτή την περίπτωση, η Σύμβαση παύει να ισχύει:

α) σε σχέση με τους φόρους που παρακρατούνται στη πηγή, για λογαριασμό ποσών που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου, του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αυτό κατά το οποίο επιδόθηκε η έγγραφη καταγγελία, και

β) αναφορικά με τους άλλους φόρους για καταβληθέντα ποσά της περιόδου που αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αυτό κατά το οποίο επιδόθηκε η έγγραφη καταγγελία.

Σε επιβεβαίωση των ανωτέρω οι αντιπρόσωποι των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε σε δύο πρωτότυπα στην Αθήνα στις 16 Φεβρουαρίου του 2009 στην ελληνική, αζερική και αγγλική γλώσσα, Όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Το αγγλικό κείμενο υπερισχύει, σε περίπτωση διαφορετικής ερμηνείας.

Για την Κυβέρνηση
της Ελληνικής
Δημοκρατίας

Για την Κυβέρνηση
της Δημοκρατίας
του Αζερμπαϊτζάν

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Κατά την υπογραφή της παρούσας Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής σε σχέση με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου οι υπογράφωντες συμφώνησαν ότι οι ακόλουθες διατάξεις αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της Συμφωνίας.

Είναι ευνόητο ότι οι πληρωμές από την εκμίσθωση πλοίων ή αεροσκαφών κενών φορτίου σε έκτακτα δρομολόγια θεωρούνται δικαιώματα. Σε πίστωση των ανωτέρω οι αντιπρόσωποι των δύο Κρατών, δεόντως εξουσιοδοτημένοι για αυτό, υπέγραψαν αυτό το Πρωτόκολλο. Έγινε σε δύο πρωτότυπα στην Αθήνα στις 16 Φεβρουαρίου του 2009, στην ελληνική, αζερική και αγγλική γλώσσα, όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Το αγγλικό κείμενο υπερισχύει, σε περίπτωση αμφιβολίας.

Για την Κυβέρνηση
της Ελληνικής
Δημοκρατίας

Για την Κυβέρνηση
της Δημοκρατίας
του Αζερμπαϊτζάν